

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 12-12-25956 קוקלייב נ' עיריית ראשון לציון

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

לפני כב' השופטת מירב בן-ארי

התובע: אריק קוקלייב ע"י עו"ד אורי לוי

נגד

הנתבעת: עיריית ראשון לציון ע"י עו"ד גיל ברקאי

פסק-דין

1

2

3 1. תביעה כספית בגין נזקי גוף שנגרמו לתובע, יליד 1973, כתוצאה מתאונה נטענת שאירעה
4 ביום 3.11.11 בשטח שיפוטה של הנתבעת.

5

6

נסיבות ואחריות

7

8

העדויות

9

10 2. **התובע** העיד כי ביום 3.11.11, בשעה 17:30 או בסמוך לכך, הוא חצה את הכביש ברחוב
11 הרצוג בראשל"צ. תוך כדי עלייה מהכביש למדרכה, בסמוך לבית 4, איבד את שיווי משקלו
12 כתוצאה ממפגע שהיה במקום. בניסיון למנוע פגיעה בפניו, התובע הושיט אינסטינקטיבית
13 את ידיו קדימה, וכתוצאה מכך נפגע בידו הימנית.

14

15 התובע צירף תמונות של המפגע, נספח א'.

16

17 התובע הוסיף כי זמן מה לאחר התאונה המפגע תוקן, וצירף תמונות המעידות על כך, נספח
18 ד'.

19

20 3. מטעם העירייה העידו גלית אופיר (להלן: **אופיר**), שהייתה ועודנה סגנית מנהלת מוקד
21 עירוני בעירייה, וכן מנחם מנחם (להלן: **מנחם**), ששימש סגן מנהל אגף אחזקות בתחום
22 הדרך במועד הרלבנטי.

23

24 השניים העידו על האמצעים הננקטים על ידי העירייה למניעת מפגעים.

1 מתוך 11

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 12-12-25956 קוקלייב נ' עיריית ראשון לציון

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1

2 אופיר העידה כי העירייה מפעילה מוקד עירוני, שאליו התושבים מתקשרים לדווח על
3 מפגעים, ומוקד זה הופעל גם במועד התאונה. בנוסף, העירייה מעסיקה ששה אנשי שיל"ת
4 (שירות לתושב) שכל אחד מהם אחראי על אזור אחר בעיר. תפקידם של אנשי שיל"ת הוא
5 לאתר מפגעים ולקבל מידע על מפגעים מהתושבים. עובדי שיל"ת מעבירים למוקד העירוני
6 את המידע שהם מקבלים מהתושבים. בנוסף, המוקד מפעיל סייר שנשלח לבדיקת המפגעים
7 שדווחו, וכן אחראי לדווח למוקד על מפגעים שאותם הוא מגלה ברחבי העיר.

8

9 מנחם העיד כי לפי הנוהל הקיים בעירייה, מחלקת האחזקה מקבלת מידע באשר למפגעים
10 מהמוקד העירוני, המקבל דיווחים מהתושבים, מסיירי המוקד, מעובדי מחלקות שונות
11 ומעובדי אגף שיל"ת. תפקידם של מנחם ושל שני מפקחים נוספים במחלקת האחזקה, הוא
12 לתקן את המפגעים או לפקח עובדי הקבלן המטפלים במפגעים. במסגרת תפקיד זה אף
13 מנחם והמפקחים מדווחים למוקד על מפגעים שהם מוצאים בסיורים שלהם בשטח.

14

15 באשר לאירוע הנטען:

16

17 אופיר העידה כי המוקד ממיין את פניות התושבים, מעביר אותן לטיפול המחלקות ומבצע
18 מעקב באשר לטיפול. אם כך, כל המידע הנוגע למפגעים ברחבי העיר עד למועד תיקונם,
19 מצוי במערכת המחשוב של המוקד. אופיר ביצעה בדיקה של רישומי דוחות המוקד לשנת
20 2011, ומהם עולה כי בשנה זו לא התקבל כל דיווח למוקד אודות מפגע כלשהו במקום
21 התאונה הנטען. שני הדיווחים שהתקבלו ותוקנו מתייחסים למפגע במדרכה ברחוב הרב
22 הרצוג 2. דיווח אחד התקבל ביום 15.12.10 מפיני כהן, עובד תברואה של העירייה. המפגע
23 (אבנים משתלבות ששקעו) טופל והפנייה נסגרה לאחר הטיפול, ביום 25.1.11. הדיווח השני
24 התקבל ביום 10.8.11 מסייר מוקד, יואש שלום, בקשר לבור בכביש ברחוב הרב מיימון
25 לכיוון רחוב הרצל. הפנייה בקשר למפגע זה נסגרה ביום 16.8.11, לאחר שהמפגע טופל.

26

27 4. אופיר הוסיפה כי במוקד לא קיים דיווח אודות המפגע לו טען התובע. אופיר הוסיפה כי לו
28 התובע פנה למוקד ודיווח על המפגע בסמוך לאחר קרות התאונה הנטענת, העירייה הייתה
29 יכולה לבדוק את טענותיו.

30

31

דיון

32

33

5. אני קובעת כי התובע הוכיח הן אירוע התאונה והן את אחרייתה של העירייה.

34

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 12-12-25956 קוקלייב נ' עיריית ראשון לציון

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 עדותו של התובע היא עדות יחידה של בעל דין, ולפיכך בית המשפט נדרש לנמק מדוע
2 הסתפק בה. מצאתי את עדותו של התובע מהימנה, מה גם שהיו לה תימוכין כמפורט להלן.
3
- 4 התובע עמד בחקירה נגדית ארוכה בנושא הנסיבות, וגרסתו בדבר התרחשות התאונה לא
5 נסתרה. עדותו של התובע לא הייתה נקודתית אלא רחבה. התובע תיאר את מסלול הליכתו
6 בהרחבה ואת מטרת הליכתו (עמ' 5 – 6). התובע לא ניסה להתחמק מהשאלות, והשיב
7 ישירות ולעניין. תגובותיו לשאלות היו ספונטניות, לא מחושבות ואותנטיות. התרשמתי
8 ממהימנותו של התובע ומכך שהתאונה אכן התרחשה כפי שתאר אותה.
9
- 10 עדותו של התובע חוזקה בתמונות ובתיעוד הרפואי.
11
- 12 בתעודת חדר המיון, כארבע שעות לאחר האירוע, נרשם "סיבה: נפילה, חבלה, חתך".
13
- 14 התמונות, נספח א', מצביעות על מפגע שנמצא באבן השפה. הולך רגל שחוצה את הכביש,
15 אכן עלול להיתקל במפגע זה. אם כך, מיקום המפגע משתלב עם תיאור מסלול ההליכה על
16 ידי התובע. מנחם, העד מטעם העירייה, זיהה את מיקום המפגע, ואישר כי מדובר במדרכה
17 ברחוב הרצוג (עמ' 16 ש' 1 – 5). לא זו אף זו, העד אישר כי המפגע נמצא סמוך לבית אבות
18 במקום, כפי שהתובע טען (עדות התובע – עמ' 8 ש' 7 – 8, עדות מנחם – עמ' 17 ש' 3).
19
- 20 הנקודה המרכזית שעליה הנתבעת ביקשה להסתמך, היא העובדה שהתובע טען כי התאונה
21 אירעה סמוך לבית מספר 4, בעוד שהמפגע הנטען היה סמוך לבית מספר 5, כלומר ממול
22 ובמרחק של עשרות מטרים, לפי הנטען.
23
- 24 אני מקבלת את הסברו של התובע לפיו מדובר בטעות שנובעת מקשיי שפה (עמ' 6 ש' 17 –
25 עמ' 7 ש' 3 – 4, עמ' 8 ש' 3, עמ' 11 ש' 3, עמ' 12 ש' 8 – 9). התובע דיבר עברית באופן
26 שוטף, אמנם, אך ניתן להתרשם מהפרוטוקול כי העברית שבפיו אינה עברית רהוטה, וטעות
27 במילת יחס היא טעות מאוד מסתברת למי שהשפה המדוברת אינה שפת אמו (לשגיאות
28 שפה של התובע ראו למשל, עמ' 7 ש' 30, עמ' 8 ש' 22-23, 27, עמ' 11 ש' 3).
29
- 30 יתרה מכך, התובע הציג תמונות של המפגע (לפני התיקון ולאחריו). כפי שמנחם אישר, אכן
31 מדובר במפגע הממוקם ברחוב הרצוג. טעות בתיאור מילולי של המקום אינה משנה את
32 העובדה שלאורך כל הדרך התובע טען לאותו מפגע בדיוק, ולא חל כל שינוי בגרסתו בעניין
33 זה. הדברים עלו במפורש בחקירתו הנגדית של התובע (עמ' 7 ש' 8 – 10). שגיאה בתיאור
34 המילולי אינה ממוטטת את העילה, לבטח כאשר קיימות תמונות ברורות התומכות בעילה
35 זו, וכאשר המקום זוהה בבירור גם על ידי עד מטעם הנתבעת.

3 מתוך 11

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 12-12-25956-12 קוקלייב נ' עיריית ראשון לציון

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1
 2 קיימת סתירה בין עדות התובע לבין עדותו של מנחם באשר למיקומו של בניין 4. בעוד
 3 שהתובע טען כי בניין 4 נמצא סמוך לבניין 2 (נ/1, סומן ב-X), מנחם ציין כי בניין 4 הוא
 4 פנימי, והבניין שהתובע סימן הוא בעצם בניין מספר 6.
 5
 6 מנחם טען כי המרחק בין מקום התאונה לבין בניין 4 הוא 50 – 60 מ' (נעמ' 20 ש' 15 – 16),
 7 כפי הנראה, משום שבניין 4 הוא בניין פנימי. עם זאת, את המרחק יש לאמוד לא מבניין 4
 8 במציאות, אלא מהבניין שהתובע חשב (בטעות) שהוא בניין 4, כלומר, בניין 6, לפי עדותו של
 9 מנחם. המשמעות היא שהמרחק בין מקום התאונה לבין בניין זה מתקצר באופן משמעותי
 10 (שכן בניין 6 אינו פנימי). ניתן להבין את טעותו של התובע. בפינת הרחוב מצוי בניין 2.
 11 הבניין הסמוך לו הוא בניין 6. בתוך ביניהם, פנימה יותר, מצוי בניין 4. מי שאינו מצוי
 12 ברחובות העיר כמו מנחם, עשוי בהחלט לשער, בטעות, כי הבניין הסמוך לבניין 2 הוא בניין
 13 4.
 14
 15 ייתכן שהתובע שאינו תושב הרחוב, התבלבל בין מספרי הבניינים. גם אם התבלבל, בהחלט
 16 מסתבר שכאשר התובע התרומם לאחור התאונה, הוא ראה את הבניין שעליו הצביע, וסבר
 17 שזהו בניין 4 (נעמ' 9 ש' 11 – 12). אציין כי לא הוצגה לי תמונה מלאה של הרחוב, ולא היה
 18 ניתן להתרשם מהמרחקים בין נקודות הציון השונות. התובע ביקש להציג סרט וידאו
 19 המדגים זאת, אך הנתבעת התנגדה לכך (נעמ' 8 ש' 27 – 29).
 20
 21 אינני סבורה שעקב הטעות בתיאור מקום התאונה, נמנעה מהנתבעת האפשרות לבדוק את
 22 הנושא.
 23
 24 ראשית, התובע צירף תמונות. בחקירתו הנגדית של העד מנחם התברר כי העד מכיר היטב
 25 את המקום. הוא זיהה את המקום בו מודגם המפגע בתמונות, ידע שמדובר ברחוב הרצוג,
 26 וידע שמדובר בצד שבו ממוקמים הבניינים בעלי המספרים הלא זוגיים (נעמ' 16 ש' 1 – 12).
 27 על נקלה הנתבעת הייתה יכולה להשתמש בתמונות, שהוצגו מבעוד מועד, כדי לאתר את
 28 מיקומו המדויק של המפגע. את אותן תמונות שהוצגו למנחם בחקירתו הנגדית, ניתן היה
 29 להציג לו לפני חודשים רבים. כפי שהסתבר בדיון עצמו, אפילו מנחם, הבקיא ברחובות
 30 העיר, הסס בטרם נקב במספרי הבתים, ואילו כאשר הוצגו לו תמונות, הוא זיהה את
 31 המיקומים ללא כל קושי.
 32

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 12-12-25956-12 קוקלייב נ' עיריית ראשון לציון

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 שנית, עיון ב- 2/ מעלה שכאשר הנתבעת עשתה בירור, היא לא התייחסה למספרי בתים.
 2 הברור התבצע לגבי רחוב הרצוג בראשון לציון, ללא מספרי בתים, בניגוד למה שנטען על
 3 ידי אופיר (נעמ' 22 ש' 18) (ראו מייל מיום 15.9.14).
 4
 5 לבסוף, גם בהיעדר אותה טעות, תצהירי העירייה אינם מספקים. תצהירי העירייה נגעו
 6 לשנת 2011 בלבד. שנה זו אינה השנה הרלבנטית. התאונה אירעה בסוף שנת 2011 כאשר לפי
 7 עדותו של התובע, המפגע תוקן לאחר התאונה, כלומר בכל מקרה הנתבעת לא הציגה ראיות
 8 באשר לתיקונים שבוצעו בתקופה הרלבנטית לפי טענתו של התובע, דהיינו בשנת 2012 (נעמ' 24
 9 ש' 24 – 25).
 10
 11 לגופו של עניין, אין ספק כי הנתבעת הייתה מודעת לחוסר הראייתי בנושא התיקון. התובע
 12 הציג מבעוד מועד, הן תמונות של המפגע והן תמונות לאחר התיקון. דרכן של מדרכות שהן
 13 אינן מתקנות את עצמן, ואם בוצע תיקון, מסתבר מאוד כי התיקון בוצע על ידי הרשות
 14 המקומית. אף שהנתבעת ידעה שקיימת טענה מפורשת בדבר תיקון, תמונות המקום, בין
 15 אם לפני התיקון ובין אם לאחריו, לא הוצגו לעד המקצועי מטעמה (מנחם) או לגורם אחר
 16 המטפל בעניין.
 17
 18 אין חשיבות לשאלה האם המחלקה של מנחם ביצעה את התיקון או מחלקה אחרת (נעמ' 15
 19 ש' 25 ואילך). הנתבעת, על כל מחלקותיה, היא גוף אחד. עובדת התיקון מצביעה על כך
 20 שבשלב מסוים המפגע התגלה, וגורם כלשהו ברשות המקומית, היא הנתבעת, מצא (בצדק,
 21 ראו להלן) כי יש לתקנו.
 22
 23 סופו של דבר, העובדה שבוצע תיקון, אך הנתבעת לא הצליחה להסביר מתי בוצע ובאילו
 24 נסיבות, פועלת לטובת התובע ומחזקת את גרסתו.
 25
 26 13. לא ראיתי כי ניתן לזקוף לחובתו של התובע אי הבאת עדים רלבנטיים לנושא נסיבות
 27 התאונה. התובע אמנם העיד כי סיפר לרעייתו על אירוע התאונה (נעמ' 9 ש' 21 – 22), אך
 28 עדותה ממילא לא הייתה קבילה, שכן עסקינן בעדות מפי השמועה. לא הוכח שהיו עדים
 29 לתאונה (התובע אף לא נשאל באשר לכך), וממילא לא הוכח כי התובע נמנע מלהביא עדים
 30 אלו.
 31
 32 14. לבסוף, לנושא האיכון:
 33
 34 הנתבעת ביקשה לזקוף לחובתו של התובע את סירובו לבצע איכון למספר הטלפון הנייד.
 35

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 12-12-25956-12 קוקלייב נ' עיריית ראשון לציון

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 במהלך החקירה הנגדית, התברר כי התובע עצמו לא היה מודע לבקשה (עמ' 10 ש' 18).
- 2
- 3 בנושא האיכון ניתנה החלטה מפורטת ביום 26.10.14, לאחר שהתובע התנגד לבצע איכון,
- 4 מטעמים משפטיים.
- 5
- 6 ההחלטה מיום 26.10.14 מבהירה את עמדתי, מדוע לא היה מקום למתן צו איכון. מאותם
- 7 טעמים בדיוק, אני סבורה שלא ניתן לזקוף לחובתו של תובע את סירובו לביצוע איכון (מה
- 8 גם, שכאן לא היה סירוב עובדתי, אלא התנגדות משפטית עקרונית מנומקת, שהתקבלה).
- 9 כפי שציינתי באותה החלטה, עדיין התובע צריך להוכיח את תביעתו, כך שהוא נושא בסיכון
- 10 של אי הבאת ראיה שעשויה הייתה לתמוך בגרסתו. עם זאת, מעת שגרסתו של התובע
- 11 הייתה מהימנה והתקבלה, אין להיעדר איכון כל משמעות.
- 12
- 13 ההערה היחידה שיש להוסיף לנושא האיכון היא, כי הראיות שהובאו מוכיחות שלא הייתה
- 14 כל תועלת בצו האיכון. הצדדים נחלקו בקשר לעשרות מטרים, תחום שהאיכון אינו יכול
- 15 להועיל לגביו. זאת ועוד, אין שעה מדויקת לתאונה. התאונה אירעה "סמוך" לשעה 17:30,
- 16 כאשר לפני התאונה ואחריה, התובע הלך מרחוב הרצל לרחוב הרצוג והמשיך לאזור בו
- 17 ממוקם החוג. לצורך העניין, בשעה 17:29 התובע היה ליד בניין מסוים, בשעה 17:30 ליד
- 18 בניין אחר ובשעה 17:33 במקום אחר לחלוטין. כל ניסיון ליצור קורלציה בין התובע והמפגע
- 19 באמצעות האיכון נדון לכישלון, מהסיבה הפשוטה שהאיכון אינו מדויק בסנטימטרים,
- 20 ושעת התאונה אינה מדויקת לפי שניות.
- 21
- 22 13. אם כן, אני מקבלת את גרסתו של התובע באשר לנסיבות התרחשות התאונה.
- 23
- 24 14. בהינתן עובדות אלו, אני מוצאת כי הנתבעת אחראית ברשלנות.
- 25
- 26 תחילה, אציין כי הפסיקה שהנתבעת הפנתה אליה בקשר למדרכות, אינה רלבנטית. אכן,
- 27 מדרכות אינן אמורות להיות "מודל גיאומטרי שיש בו יושר מתמטי של פני מפלס" (ע"א
- 28 (מחוזי י-ם) 4344/97 כהן נ' עיריית רמת גן (21.1.98), ולא כל הפרש גובה מקים אחריות.
- 29 עם זאת, כאן אין מדובר בהפרש גובה מזערי, אלא באבן שפה חסרה בצורה חלקית ובמספר
- 30 מרצפות חסרות, כאשר גם סביבתן אינה נקייה משברים. יתרה מכך, מדובר במפגע שהעד
- 31 מטעמה של הנתבעת, מנחם, האמון על נושא זה, מצא כי הוא טעון תיקון (להלן). ממילא,
- 32 אין מקום לטענה כי מדובר בליקויים שהפסיקה מצאה שאינם טעונים תיקון.
- 33
- 34 אינני רואה צורך להתייחס לסבירות של העסקת שבעה סיירים (שישה מהם במסגרת
- 35 שיל"ת, כלומר, עובדים המועסקים לא רק בסיורים אלא גם בקבלת קהל, עמ' 24 ש' 5). כפי

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 12-12-25956 קוקלייב נ' עיריית ראשון לציון

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 שהנתבעת אינה צריכה להוכיח שנקטה בכל האמצעים הקיימים, והיא אף אינה צריכה
2 להעמיד פקח בכל מקום ומקום, הרי היא אינה יוצאת ידי חובתה מקום שהאמצעים
3 שנקטה לא היו יעילים. אין לרשויות מקומיות פטור גורף רק משום שהן אינן יכולות להיות
4 בכל אתר ואתר בעיר. הווה אומר: יש לבדוק האם מדובר במפגע שהנתבעת הייתה אמורה
5 לאתר מבעוד מועד ולתת עליו את הדעת.
6

7 שאלה זו היא שאלה של סבירות, התלויה באופי המפגע ובמשך הזמן שהוא קיים. עיון
8 בתמונות נספח א' מעלה כי מדובר במפגע ברור ובוולט. אבן שפה אחת שקועה, ומספר אבנים
9 משתלבות לצדה חסרות. לטעמי, מדובר במפגע ברור וחמור, לא רק משום גודלו אלא גם
10 בשל מיקומו, בדיוק במעבר מהכביש למדרכה. לא זו אף זו, המפגע ממוקם באבן שפה בעלת
11 שיפוע, מסוג השיפועים המשמשים לעליית רכבים ולחלופין לעליית עגלות (עגלות ילדים או
12 עגלות נכים), כך שמדובר במדרכה "מועדת" לפגיעות, על כל המשתמע מכך לעניין חובת
13 הפיקוח באשר למצבה ותדירותה. זאת ועוד, אופי המפגע מצביע על כך שמדובר בנוק
14 מצטבר לאורך זמן. אמנם את הסבירות בית המשפט קובע, אך גם העד מטעם הנתבעת,
15 שהוא עד מקצועי, העוסק בנושא זה לפרנסתו, הסכים כי עסקינן במפגע חמור, טעון תיקון,
16 שנוצר לכל הפחות מספר חודשים לפני צילום התמונה (עמ' 17 ש' 5 – 6, עמ' 18 ש' 10).
17 לציון, כי לפי הראיות, לפחות פעמיים לפני התאונה, בשנת 2011, פעלו צוותי תיקון ברחוב
18 הרצוג, ובכל זאת המפגע האמור לא אותר מבעוד מועד (בהקשר לכך, יש להזכיר את עדותו
19 של מנחם שציין כי במהלך ביצוע תיקון, נציגי העירייה בודקים גם בהיקף רחב יותר את
20 מצב הסביבה (עמ' 19 ש' 19 – 20)).
21

22 הנתבעת לא הביאה לעדות את הסייר מטעמה או את הסייר מטעם שיל"ת, האחראי על
23 אזור התאונה. כאמור, הנתבעת אף לא הביאה ראיות באשר לתיקון שבוצע במקום בסופו
24 של דבר. אינני משוכנעת כי בעדויות אלו היה כדי לשנות מהתמונה דלעיל, אך מובן
25 שבהיעדרן על אחת כמה וכמה האחריות, כמפורט לעיל, לא הופרכה. מהראיות שהובאו,
26 לבטח קשה לקבוע כי הנתבעת נקטה בכל האמצעים הסבירים, זאת בפרט כאשר האנשים
27 הרלבנטיים לא העידו, ולפי עדותה של אופיר אין פיקוח על תכנית עבודה כלשהי של הסייר
28 (עמ' 21).
29

15. באשר לאשם תורם:

31
32 אשם תורם הוא טענה משפטית שיש להוכיח אותה בראיות. בענייננו, התובע אינו גר בסמוך
33 למקום התאונה (עמ' 5 ש' 19). התובע ציין כי הוא מכיר את מקום התאונה היטב, אולם
34 הכרת אזור מסוים אין משמעה בהכרח הכרות עם כל מפגע ומפגע שקיים בו. אינני סבורה
35 שבנתוני התיק המפגע היה גלוי. כאמור, מדובר במפגע שהוא בתפר בין המדרכה לבין

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 12-12-25956 קוקלייב נ' עיריית ראשון לציון

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 הכביש. בנוסף, התאונה אירעה בשעה 17:30 בחודש נובמבר, שעת בין ערביים. עם זאת, גם
2 ההולך בדרכים חייב בתשומת לב מינימאלית לדרכו. בנסיבות אלו, בשקלול הדברים,
3 מצאתי להעמיד את אשמו התורם של התובע על 10%.

4
5 הנזק

6
7 פגיעות וטיפולים

8
9 16. כתוצאה מהתאונה נגרמו לתובע שברים בכף יד ימין. התובע פנה לטיפול בחדר המיון, וידו
10 גובסה למשך שלושה שבועות. לאחר הסרת הגבס אובחן חוסר יישור של אצבע 4 בגליל
11 המרוחק, ואז אובחן שבר תלישה של בסיס הגליל המרוחק. בהמשך, התובע טופל בקופ"ח
12 ובפיקודת רפואה.

13
14 הנכות

15
16 17. ד"ר קמחין, המומחה מטעם התובע, קבע כי לתובע נותרה נכות צמיתה בשיעור 5%, לפי
17 סעיף ליקוי 45 (2) 1, עקב חוסר יישור של אצבע 4 והגבלה בכיפוף. הנתבעת לא חלקה על
18 הנכות הרפואית לפי חוות דעת זו, תוך שמירת הטענות הנוגעות לנושא התפקודיות (פרו'
19 מיום 9.3.14).

20
21 הנזק

22
23 הפסדי שכר לעבר ולעתיד

24
25 18. התובע העיד כי עד היום הוא סובל מכאבים וממגבלות תנועה ביד ימין, והוא מתקשה
26 בביצוע פעולות יומיומיות, הן בבית והן במסגרת העבודה.

27
28 19. התובע הציג שומות מס לפיהן הכנסתו החייבת הייתה כדלקמן:

29
30 בשנת 2011: 173,478 ₪ (ממוצע חודשי – 14,457 ₪, בהצמדה להיום – 15,000 ₪)

31
32 (התאונה אירעה בסוף שנת 2011);

33
34 שנת 2012: 146,978 ₪ (ממוצע חודשי – 12,248 ₪, בהצמדה להיום: 12,650 ₪);

35

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 12-12-25956 קוקלייב נ' עיריית ראשון לציון

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 בהשתכרות לאחר התאונה. השני, לא לעולם חוסן – התובע כיום עצמאי ובעל עסק משלו,
 2 אך אין לדעת האם העסק ימשיך להצליח (בפרט כאשר הוכחה מגמת ירידה בהכנסות),
 3 והאם חלילה התובע לא ייפלט משוק העבודה. במצב דברים זה, מובן כי לנכות בידו עלולה
 4 להיות השפעה על כושר השתכרותו בעתיד.
 5
 6 בנתונים אלו, אני מוצאת כי יש לפצות את התובע באופן גלובאלי על גריעה מכושר
 7 השתכרותו, ועל הסיכון לגריעה כזו בעתיד. בהתחשב בשיקולים לעיל, אני מוצאת לפסוק
 8 לתובע סך גלובאלי של 55,000 ₪ (שהוא כשליש החישוב האריתמטי עד לגיל 70 (המקדם –
 9 227), סך של 170,000 ₪).

עזרה והוצאות

10
 11
 12
 13 24. התובע העיד שכתוצאה מהכאבים והמגבלות בידו הימנית, הוא מתקשה בביצוע מטלות
 14 שביצע ללא קושי לפני התאונה, כגון טאטוא, איבוק ושטיפת הרצפה. כמו כן, התובע העריך
 15 את הוצאותיו בסך נומינאלי של 15,000 ₪ (כולל הוצאות משפט).
 16
 17 25. אינני סבורה כי נכות בשיעור 5% מצדיקה פסיקת עזרה לעתיד. בנוסף לכך, התובע עובד
 18 וממשיך לעבוד. כמו כן, לא הוכח שהתובע נזקק להוצאות מיוחדות כיום, או ייזקק להן
 19 בעתיד. מנגד, אני סבורה כי נוכח אופי הפגיעה, בגינה התובע היה מגובס כחודש, יש מקום
 20 לפסיקת עזרה לעבר. כמו כן, אף אם התובע לא שמר קבלות, יש מקום לפסיקת פיצוי
 21 גלובאלי ברכיב זה בגין העבר.
 22
 23 את רכיב העזרה וההוצאות לעבר אני מעריכה בסך של 5,000 ₪.

כאב וסבל

24
 25
 26
 27 26. בשים לב לאופי הפגיעה (שברים, גיבוס) ולנכות, אני פוסקת סך של 25,000 ₪.

סיכום הנזק

28
 29
 30
 31 27. סך נזקיו של התובע הוא 92,500 ₪ ובניכוי אשם תורם – 83,250 ₪.
 32
 33
 34
 35

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 12-12-25956-12 קוקלייב נ' עיריית ראשון לציון

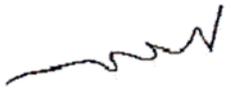
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19

סוף דבר

28. אני מחייבת את הנתבעת לשלם לתובע סך של 83,250 ₪, בצירוף שכר טרחת עורך דין בסך כולל של 20,000 ₪. בנוסף, הנתבעת תישא בהוצאות המשפט (אגרה ושכר מומחה), בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום הוצאתן ועד היום.
כל הסכומים האמורים ישולמו בתוך 30 ימים מהיום, שאם לא כן, יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד למועד התשלום בפועל.

ניתן היום, ט' שבט תשע"ה, 29 ינואר 2015, בהעדר הצדדים.

מירב בן-ארי, שופטת